Кад се делије мало „преиграју“, или од готовог вересија

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 мај 2016 20:17

Као једна од релативно малобројних несумњивих тековина постпетооктобарске Србије често је навођено етаблирање тзв. „изборне демократије“, односно чињеница да су за ових 15-ак година резултати избора прихватани од стране актера и смене власти пролазиле мирно. Тако је било 2004. када је Коштуница преузимао власт од остатака разбијеног ДОС-а. Тако је било 2008. када је Тадић (ДС) преузимао власт од Коштунице – као и 2012. када је Тадић губио од Николића (а Вучић у необичном слалому од изборног губитника постајао најмоћнији човек у Србији). Елем, ма колико различити, у свим овим случајевима актуелна власт је мирно прихватала резултате и уступала место победнику.

Зато нико не би смео да остане равнодушан према актуелним наговештајима да би и та елементарна демократска тековина ускоро могла доћи у питање. Не зато што је она сама по себи довољна за правду и срећу (наравно да није), већ зато што са њом у воду падају практично све институционалне бране диктатури једног човека и широм отвара перспектива повратка у „природно стање“ – од којег и иначе нисмо далеко – у којем је у праву само онај ко има дужу батину и јаче очњаке.

Лепо је то (кажем ово без ироније) што се СНС потрудио да одговори на један од опозиционих приговора да је на изборима гласао и извесни Сретен Бранковић рођен 1872. Испоставило се да је ипак рођен сто година касније и да је у питању погрешно уписан јединствени матични број. (Додуше, остаје дилема како је са погрешно уписаним ЈМБГ бројем уопште могао да гласа, али то је већ друга тема.) Но, много је мање лепо што је тај славодобитни СНС-ов деманти испунио највећи део медијског информативног простора у васкршњем дану – уз вест о премијеровој победи у туцању ускршњим јајима. Најзад, није уопште лепо – и истовремено веома много говори о медијској и политичкој атмосфери у Србији – то што је највећи број грађана Србије за тај случај и тај опозициони приговор сазнао тек преко овог напредњачког демантија. (Као што о тој атмосфери много говори начин на који је „јавни сервис“ у суботу пропратио велики протестни скуп опозиционих присталица.)

Кад се делије мало „преиграју“, или од готовог вересија

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 мај 2016 20:17

[redacted]

[redacted]

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 мај 2016 20:17

[redacted]